

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 1/2020
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца “АА” д.о.о., ..., чији је пуномоћник Жељко Томић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Илија Поповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Новом Саду и Вишег суда у Новом Саду, у седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужбом поднетом Привредном суду у Новом Саду, тужилац “АА” д.о.о., ... је тражио да се утврди да је ништав уговор о купопродаји који је правни претходник тужиоца закључио са туженим, а чији предмет је пренос права својине у корист туженог на непокретностима уписаним у лист непокретности ... к.о. ... . Привредни суд у Новом Саду се решењем П 351/15 од 20.07.2015. године огласио стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Вишем суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном.

Виши суд у Новом Саду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између привредних субјеката и споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док према тачки 3. истог става, привредни суд у првом степену суди и у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији

и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности. Одредбом члана 23. став 1. тачка 7. истог Закона, прописано да Виши суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије; у споровима о ауторским и сродним правима и заштити и употреби проналазака, индустријског дизајна, модела, узорака, жигова, ознака географског порекла, топографије интегрисаних кола, односно топографије полупроводничких производа и оплемењивача биљних сорти ако није надлежан други суд; у споровима о оспоравању или утврђивању очинства и материнства; у споровима за заштиту од дискриминације и злостављања на раду; у споровима о објављивању исправке информације и одговора на информацију због повреде забране говора мржње, заштите права на приватни живот, односно права на лични запис, пропуштања објављивања информације и накнаде штете у вези са објављивањем информације;

У конкретном случају тужилац тражи утврђење ништавости уговора о купопродаји са позивом на одредбе члана 103. и 141. Закона о облигационим односима, наводећи да се ради о тужиоцу као субјекту приватизације по уговору од 01.06.2007. године и туженом који је у својству пријемника наведеног уговора, по основу уговора о уступању Уговора о продаји друштвеног капитала од 26.02.2009. године и Анекса 2 од 13.05.2009. године са тужиоцем дана 16.10.2009. године закључио уговор о купопродаји непокретности таксативно наведених у члану 1, по цени од 30.271.111,25 динара (9.9951% од укупне вредности капитала продавца). Како из садржине тужбе произилази да се ради о имовинско правном спору између тужиоца као привредног субјекта и туженог као физичког лица, али да је за утврђење испуњености услова за ништавост предметног уговора неопходна примена одредаба Закона о приватизацији и Закона о привредним друштвима, односно прописа о организацији и статусу привредних субјеката, то на основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду, па је на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић